

ΑΠΟΛΙΤΙΚ; Μέχρι πότε;

Γιαρδόγλου Δήμητρα

Χρειάζονται πολλά, τον κόσμο για ν' αλλάξεις:

Οργή και επιμονή. Γνώση και αγανάκτηση.

Γρήγορη απόφαση, στόχαση βαθιά.

Ψυχρή υπομονή, κι ατέλειωτη καρτεριά.

Κατανόηση της λεπτομέρειας και κατανόηση του συνόλου.

Μονάχα η πραγματικότητα μπορεί να μας μάθει πώς την πραγματικότητα ν' αλλάξουμε.

Μπέρτολτ Μπρεχτ

Από το θεατρικό έργο «Η απόφαση», 1930.

«Χρειάζονται πολλά, τον κόσμο για ν' αλλάξεις» και σίγουρα σ' αυτή τη φράση δε χωρά πουθενά η έννοια του απολιτίκ, που τείνει να πάρει ανησυχητικές διαστάσεις σε μια περίοδο τόσο καθοριστική όπως είναι αυτή που διανύουμε. Καθοριστική γιατί διακυβεύεται το μέλλον μιας κοινωνίας στη συγκεκριμένη χρονική συγκυρία.

Η υπερβολή μιας τάσης, και συγκεκριμένα της αποχής από τις κάλπες, ως ένδειξη διαμαρτυρίας και αγανάκτησης, από την πλευρά των πολιτών, πρέπει να ανατραπεί. Αν αναλογιστεί κανείς τον τρόπο που είναι δομημένο το εκλογικό σύστημα, θα καταλάβει ευθύς ότι η αποχή δεν αποτυπώνεται στο εκλογικό αποτέλεσμα και δεν καταφέρνει, σε καμία περίπτωση, να περάσει το μήνυμά της. Το νικητή τον εκάστοτε εκλογών θα τον αναδείξει η κάλπη και μόνον.

Το ποσοστό αποχής, όσο μεγάλο κι αν είναι, αναφέρεται από τα δημοσιογραφικά πάνελ και ερμηνεύεται ως αγανάκτηση και χαμένη εμπιστοσύνη στο πολιτικό σύστημα εκ μέρους των πολιτών. Κάπου εκεί εκτονώνεται και λήγει το θέμα. Μέχρι εκεί ο απολιτίκ καταφέρνει να επηρεάσει την κατάσταση και να διαμορφώσει τις εξελίξεις που αφορούν στη ζωή και στο μέλλον του. Εκείνο που έχει καταφέρει ο κόσμος της αποχής είναι να αφήσει αυτόν που θα προσέλθει στις κάλπες να αποφασίσει, εξ' ολοκλήρου, για το τι θα ακολουθήσει στη ζωή του. Την κατάσταση, την κοινωνική, την οικονομική, την πολιτική και εν τέλει την πολιτισμική, που καλούμαστε όλοι οι πολίτες να αντιμετωπίσουμε, θα την έχουν διαμορφώσει αυτοί που θα ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα. Και το εκλογικό δικαίωμα νοείται όταν όλοι οι πολίτες ψηφίζουν. Γιατί όταν αρκετοί απέχουν, το εκλογικό δικαίωμα μετατρέπεται σε καθεστωτικό προνόμιο!

Και αναρωτιέμαι, τι καταφέρνουμε τελικά να δηλώσουμε με τον τρόπο αυτό; Πώς νομίζουμε ότι προσλαμβάνετε η αποχή από τους πολιτικούς του Συστήματος; -και όχι του πολιτικού συστήματος. Έμμεσα, αφαιρούν το δικαίωμα της ψήφου! Με την αφόρητη κατάσταση που

έχουν δημιουργήσει, και την τάση για αποχή που ενισχύουν έντεχνα, καταφέρνουν να δημιουργούν την κατάσταση εκείνη όπου ο κομματικός άνθρωπος τους θα τους εξασφαλίσει την επικράτησή τους.

Ο πολίτης θα πρέπει να είναι συνεπής, όχι ως προς τις υποχρεώσεις του προς ένα αδιάφορο κράτος- γιατί εδώ κρύβεται η παγίδα στην οποία υποπίπτει ο απολιτίκ- αλλά συνεπής στην υποχρέωση που έχει στον εαυτό του και στη ζωή του να συνδιαμορφώνει το πολιτικό περιβάλλον μέσα στο οποίο καλείται να δράσει και να πορευτεί. Ιδιαίτερα αυτή τη στιγμή που το πολιτικό θα καθορίσει το κοινωνικό περιβάλλον σε έναν απίστευτα μεγάλο βαθμό σε σχέση με τα προηγούμενα έτη. Τώρα που οι ευρωεκλογές ενδύονται χαρακτηριστικά εθνικών εκλογών, πρέπει να εκφράσουμε όλοι την άποψή μας για τις πολιτικές που ακολουθούνται. Πρέπει να δώσουμε το μήνυμα ότι μία άλλη κοινωνία είναι θεμιτή, πρέπει να προσφύγουμε στις κάλπες και να δηλώσουμε την αγανάκτηση προς τις ακολουθούμενες αντιλαϊκές πολιτικές, ψηφίζοντας μία εναλλακτική φωνή.

«Μονάχα η πραγματικότητα μπορεί να μας μάθει πώς την πραγματικότητα ν' αλλάξουμε» και αυτό θα γίνει μόνο αν αναλογιστούμε σε ποιους εμπιστευόμαστε το μέλλον μας, σε ποιους χαρίζουμε τις τύχες μας, σε ποιους επιτρέπουμε- επιπόλαια- να αποφασίζουν για εμάς! Μπορούμε να δώσουμε ένα τέλος σ' αυτήν την κατάσταση και να αρχίσουμε να αποφασίζουμε εμείς για εμάς. Είναι καιρός να ζήσουμε σε μια πραγματικότητα που θα έχουμε επιλέξει και όχι που θα μας έχουν επιβάλει. Το πρώτο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση είναι να συνειδητοποιήσουμε αυτήν την πραγματικότητα, όσο σκληρή κι αν είναι, και να μην τη φοβηθούμε. Αλλά να την ανατρέψουμε! Και ανατροπή στη συγκεκριμένη συγκυρία είναι ψήφος στο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.